15/06/2019

Το Ψυχοσάββατο – Τι έλεγε ο Άγιος Παΐσιος για τα μνημόσυνα

/ Ορθόδοξες Προβολές

Το Σάββατο πριν από την Κυριακή της Πεντηκοστής, λέγεται «Σάββατο των Ψυχών» ή Ψυχοσάββατο. Είναι το δεύτερο από τα δύο Ψυχοσάββατα του έτους (το πρώτο επιτελείται το Σάββατο πριν από την Κυριακή της Απόκριας).

Ο λόγος που το καθιέρωσε η Εκκλησία μας, παρ' ότι κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους, είναι ο εξής:

Επειδή πολλοί κατά καιρούς πέθαναν μικροί η στην ξενιτιά η στη θάλασσα η στα όρη και τους κρημνούς η και μερικοί, λόγω φτώχειας, δεν μπόρεσαν να έχουν τα καθιερωμένα μνημόσυνα, οι Πατέρες της Εκκλησίας μας θέσπισαν το μνημόσυνο αυτό και έχουν καθορίσει ξεχωριστή ημέρα της εβδομάδος γι' αυτούς.

Όπως η Κυριακή είναι η ημέρα της Αναστάσεως του Κυρίου, ένα εβδομαδιαίο Πάσχα, έτσι το Σάββατο είναι η ημέρα των κεκοιμημένων, για να τους μνημονεύουμε και να έχουμε κοινωνία μαζί τους. Σε κάθε προσευχή και ιδιαίτερα στις προσευχές του Σαββάτου ο πιστός μνημονεύει τους οικείους, συγγενείς και προσφιλείς, ακόμη και τους εχθρούς του που έφυγαν από τον κόσμο αυτό.Την

ημέρα αυτή φτιάχνουμε κόλλυβα και φέρνουμε προσφορο για τη θεία Λειτουργία, που αναγράφονται τα ονόματα των ζώντων και των κεκοιμημένων, τα οποία μνημονεύονται.

Κατά τα δύο μεγάλα Ψυχοσάββατα η Εκκλησιά μας μνημονεύει:

*** Όλους εκείνους που πέθαναν σε ξένη γη και χώρα, σε στεριά και σε θάλασσα.**

*** Εκείνους που πέθαναν από λοιμική ασθένεια, σε πολέμους, σε παγετούς, σε σεισμούς και θεομηνίες.**

*** Όσους κάηκαν η χάθηκαν.**

*** Εκείνους που ήταν φτωχοί και άποροι και δεν φρόντισε κανείς να τους τιμήσει με τις ανάλογες Ακόλουθες και τα Μνημόσυνα.**

Με αυτήν την πίστη αναθέτουμε στην αγάπη και στην αγαθότητα του Θεού «εαυτούς και αλλήλους», τους ζωντανούς αλλά και τους κεκοιμημένους μας και τα μνημόσυνα θεωρούνται ΥΨΙΣΤΗ ΜΟΡΦΗ ΑΓΑΠΗΣ προς τους αδελφούς που δεν είναι πιά μαζί μας.

Ψυχοσάββατο της Πεντηκοστής.

Εορτάζει 48 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Ο μακαριστός π.Παίσιος έλεγε για τα μνημόσυνα…

– Γέροντα, οι υπόδικοι νεκροί (πλην των Αγίων) μπορούν να προσεύχονται;

-Έρχονται σε συναίσθηση και ζητούν βοήθεια, αλλά δεν μπορούν να βοηθήσουν τον εαυτό τους. Όσοι βρίσκονται στον Άδη μόνο ένα πράγμα θα ήθελαν από τον Χριστό: να ζήσουν πέντε λεπτά για να μετανοήσουν. **Εμείς που ζούμε, έχουμε περιθώρια μετανοίας, ενώ οι καημένοι οι κεκοιμημένοι δεν μπορούν πιά μόνοι τους να καλυτερεύσουν την θέση τους, αλλά περιμένουν από εμάς βοήθεια. Γι' αυτό έχουμε χρέος να τους βοηθούμε με την προσευχή μας.**

Μού λέει ο λογισμός οτι μόνο το δέκα τοις εκατό από τους υπόδικους νεκρούς βρίσκονται σε δαιμονική κατάσταση, και εκεί που είναι, βρίζουν τον Θεό, όπως οι δαίμονες. Δεν ζητούν βοήθεια, αλλά και δεν δέχονται βοήθεια! Γιατί, τι να τους κάνει ο Θεός; Σαν ένα παιδί που απομακρύνεται από τον πατέρα του, σπαταλάει όλη την περιουσία του και από πάνω βρίζει και τον πατέρα του. Ε, τι να το κάνει αυτό ο πατέρας του; Οι άλλοι όμως οι υπόδικοι, που έχουν λίγο φιλότιμο, αισθάνονται την ενοχή τους, μετανοούν και υποφέρουν για τις αμαρτίες. Ζητούν να βοηθηθούν και βοηθιούνται με τις προσευχές των πιστών.

Τούς δίνει δηλαδή ο Θεός μία ευκαιρία, τώρα που είναι υπόδικοι, να βοηθηθούν μέχρι να γίνει η Δευτέρα Παρουσία. Καί όπως σε αυτή τη ζωή, αν κάποιος είναι φίλος με τον βασιλιά, μπορεί να μεσοαλαβήσει και να βοηθήσει έναν υπόδικο, έτσι κι αν είναι κανείς φίλος με τον Θεό, μπορεί να μεσολαβήσει στο Θεό με την προσευχή του και να μεταφέρει τους υπόδικους από την μία φυλακή σε άλλη καλύτερη, από το ένα κρατητήριο σε ένα άλλο καλύτερο. Η ακόμα μπορεί να τους μεταφέρει και σε ένα δωμάτιο η σε διαμέρισμα.

Όπως ανακουφίζουμε τους φυλακισμένους με αναψυκτικά κλπ που τους πηγαίνουμε, έτσι και τους νεκρούς τους ανακουφίζουμε με τις προσευχές και τις ελεημοσύνες που κάνουμε για τη ψυχή τους. Οι προσευχές των ζώντων για τους κεκοιμημένους και τα μνημόσυνα είναι η τελευταία ευκαιρία που δίνει ο Θεός στους κεκοιμημένους να βοηθηθούν, μέχρι να γίνει η τελική Κρίση. Μετά την δίκη δεν θα υπάρχει δυνατότητα να βοηθηθούν….

Ο Θεός θέλει να βοηθήσει τους κεκοιμημένους, γιατί πονάει για τη σωτηρία τους, αλλά δεν το κάνει, γιατί έχει αρχοντιά. Δεν θέλει να δώσει δικαίωμα στο διάβολο να πεί: Πως τον σώζεις αυτόν, ενώ δεν κοπίασε; Όταν εμείς προσευχόμαστε για τους κεκοιμημένους, Τού δίνουμε το δικαίωμα να επεμβαίνει. Περισσότερο μάλιστα συγκινείται ο Θεός όταν προσευχόμαστε για τους κεκοιμημένους παρά για τους

ζώντες.

Γι’ αυτό και η Εκκλησία μας έχει τα κόλλυβα, τα μνημόσυνα. Τα μνημόσυνα είναι ο καλύτερος δικηγόρος για τις ψυχές των κεκοιμημένων. Έχουν τη δυνατότητα και από την κόλαση να βγάλουν τη ψυχή. Κι εσείς σε κάθε Θεία Λειτουργία να διαβάζετε κόλλυβα για τους κεκοιμημένους. Έχει νόημα το σιτάρι: Σπείρετε εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία δηλαδή συμβολίζει το θάνατο και την ανάσταση του ανθρώπου, λέει η Γραφή…

– Γέροντα, αυτοί που έχουν πεθάνει πρόσφατα έχουν μεγαλύτερη ανάγκη από προσευχή;

-Εμ, όταν μπαίνει κάποιος στη φυλακή, στην αρχή δεν δυσκολεύεται πιο πολύ; Να κάνουμε προσευχή για τους κεκοιμημένους που δεν ευαρέστησαν στον Θεό, για να κάνει κάτι και γι’ αυτούς ο Θεός. Ιδίως, όταν ξέρουμε ότι κάποιος ήταν σκληρός, γιατί μπορεί να νομίζουμε ότι ήταν σκληρός, αλλά στη πραγματικότητα να μην ήταν- και είχε αμαρτωλή ζωή, τότε να κάνουμε πολλή προσευχή, Θείες Λειτουργίες, Σαρανταλείτουργα για τη ψυχή του και να δίνουμε ελεημοσύνη σε φτωχούς για τη σωτηρία της ψυχής του, για να ευχηθούν οι φτωχοί “να αγιάσουν τα κόκκαλα του”, ώστε να καμθεί ο Θεός και να τον ελεήσει.Ετσί ότι δεν έκανε εκείνος, το κάνουμε εμείς γι’ αυτόν. Ενώ ένας άνθρωπος που είχε καλοσυνη ακόμα και αν η ζωή του δεν ήταν καλή, επειδή είχε καλή διάθεση, με λίγη προσευχή πολύ βοηθιέται.

Έχω υπόψη μου γεγονότα που μαρτυρούν πόσο οι κεκοιμημένοι βοηθιούνται με την προσευχή πνευματικών ανθρώπων. Κάποιος ήρθε στο Καλύβι και μου είπε με κλάματα: Γέροντα, δεν έκανα προσευχή για κάποιο γνωστό μου κεκοιμημένο και μου παρουσιάστηκε στον ύπνο μου. Είκοσι μέρες, μου είπε, έχεις να με βοηθήσεις, με ξέχασες και υποφέρω! Πράγματι, μου λέει (ο προσκηνυτής) εδώ και 20 μέρες είχα ξεχαστεί με διάφορες μέριμνες και ούτε για τον εαυτό μου δεν προσευχόμουν.

– Όταν, Γέροντα, πεθάνει κάποιος και μας ζητήσουν να προσευχηθούμε γι’ αυτόν, είναι καλό να κάνουμε κάθε μέρα ένα κομποσχοίνι μέχρι τα σαράντα;

-Άμα κάνεις κομποσχοίνι γι’αυτόν, βάλε και άλλους κεκοιμημένους. Γιατί να πάει η αμαξοστοιχία στον προορισμό της με έναν μόνο επιβάτη, ενώ χωράει και άλλους; Πόσοι κεκοιμημένοι έχουν ανάγκη οι καημένοι και ζητούν βοήθεια και δεν έχουν κανένα να προσευχηθεί γι αυτούς! Μερικοί, κάθε τόσο, κάνουν μνημόσυνο μόνο για κάποιον δικό τους. Με αυτό το τρόπο δεν βοηθιέται ούτε ο δικός τους, γιατί η προσευχή τους δεν είναι τόσο ευάρεστη στο Θεό. Αφού τόσα μνημόσυνα έκαναν γι’

αυτόν, ας κάνουν συγχρόνως και για τους ξένους.

-Γέροντα, οι νεκροί που δεν έχουν ανθρώπους να προσεύχονται γι'αυτούς βοηθιούνται από τις προσευχές εκείνων που προσεύχονται γενικά για τους κεκοιμημένους;

-Καί βέβαια βοηθιούνται. Εγώ, όταν προσεύχομαι για όλους τους κεκοιμημένους, βλέπω στον ύπνο μου τους γονείς μου, γιατί αναπαύονται από την προσευχή που κάνω. Κάθε φορά που έχω Θεία Λειτουργία, κάνω γενικό μνημόσυνο για όλους τους κεκοιμημένους... Αν καμιά φορά δεν κάνω ευχή για τους κεκοιμημένους, παρουσιάζονται γνωστοί κεκοιμημένοι μπροστά μου.

Έναν συγγενή μου, που είχε σκοτωθεί στο πόλεμο, τον είδα μπροστά μου μετά τη Θεία Λειτουργία, την ώρα του μνημοσύνου, γιατί αυτόν δεν τον είχα γραμμένο με τα ονόματα των κεκοιμημένων, επειδή μνημονεύονταν στη Προσκομιδή με τους ηρωικώς πεσόντες. Κι εσείς στην Αγία Πρόθεση να μη δίνετε να μνημονευθούν μόνο ονόματα ασθενών, αλλά και ονόματα κεκοιμημένων, γιατί μεγαλυτερη ανάγκη έχουν οι κεκοιμημένοι!

Ο άνθρωπος μετά το θάνατο συνεχίζει να διατηρεί τις δυνάμεις της συνειδητότητάς του, και μπορεί να συνεχίσει να επικοινωνεί με τον Θεό. Δεν εννοώ ότι η ψυχή θα προσεύχεται στον Θεό ζητώντας αυτό η εκείνο το αντικείμενο, η αυτή η εκείνη τη χάρη. Όταν λέω προσευχή, εννοώ την ενέργεια που ενώνει τους ανθρώπους με τον Θεό.

Με αυτό το είδος προσευχής, οι νεκροί μπορούν να επικοινωνούν με ολόκληρη την ανθρώπινη φυλή, με τον ίδιο τρόπο που επικοινωνούμε και προσευχόμαστε για τις ψυχές των νεκρών. Γι' αυτό έχουμε τα μνημόσυνα. Είναι ο τρόπος που χρησιμοποιούμε για να επικοινωνούμε, με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, με εκείνους που έχουν φύγει ήδη για το μεγάλο ταξίδι.

Πηγή:

armenisths.blogspot.com

yiorgosthalassis.blogspot.com